

**Doopsgezind
Rotterdam**

de Werf

jaargang 60 | nummer 5

augustus 2022

De Doopsgezinde Gemeente Rotterdam is een ontmoetingsplek voor mensen die in vrijheid met elkaar in gesprek gaan over hun leven en geloof. We laten ons hierbij op een eigentijdse manier inspireren door bijbelse en andere verhalen, poëzie, kunst en muziek.

De Doopsgezinde Gemeente Rotterdam is een regiogemeente en bedient

Over de diensten aanvang 10.15 uur

datum	voorganger
4 sept.	geen dienst
11 sept.	mr. A. Meiresonne
18 sept.	ds.H.van Dunné
25 sept.	ds. M. Eberwijn- Verveld met vredeswerkgroep
02 okt.	geen dienst
09 okt.	geen dienst, gemeente weekend
16 okt.	ds. H. van Dunné
23 okt.	ds. G. van Vliet
30 okt.	ds. H. van Dunné, herdenken overledenen
06 nov.	geen dienst
13 nov.	ds. Chr.Duhoux
20 nov.	ds. H. van Dunné, enigheidsviering (avondmaal)

Zie verder ook: www.dgrotterdam.doopsgezind.nl

Kerkdiensten op nieuwe plek

Vanaf sept. gaan we diensten houden in de kapel in gebouw De Heuvel. De ingang is op Grotekerkplein 5. (schuin tegenover de Laurenskerk)

We hebben een collage gemaakt van de binnen en-buitenkant van de Vermaning .

Kosten: A3 formaat 6 euro

A2 formaat 18 euro

Te bestellen bij Truida

wetlokni@xs4all.nl of 0180317728

*Dankzij de liefdevolle barmhartigheid van onze God
zal het stralende licht uit de hemel over ons opgaan
en verschijnen aan allen die leven in duisternis
en verkeren in de schaduw van de dood,
zodat we onze voeten kunnen zetten op de weg van de vrede.
Lucas 1:78-79*

“Vrede is de weg!’ Waar wij als doopsgezinden vanuit een traditie als vredeskerk altijd vooraan hebben gestaan om dat te verkondigen, zijn we nu verrassend stil gebleven. En stiekem vragen we ons af of er niet wat anders moet gebeuren. De vrede is de weg, maar de weg wordt op dit moment geplaveid met bommen.

Natuurlijk moeten wij oproepen tot het beëindigen van het wapengeweld. We moeten ons inspannen om de slachtoffers op te vangen en te steunen. Natuurlijk moeten wij bidden, ook al ervaren sommige vrijzinnige doopsgezinden in Nederland dat als ongemakkelijk. Als kerk moeten wij niet meegaan in de oorlogsretoriek en in de logica van geweld en afschrikking. Onze opdracht ligt elders. Maar spreken wij intussen niet te gemakkelijk over het afzweren van alle geweld?”

Deze regels komen uit een Ingezonden brief van ds. Fulco van Hulst die hij stuurde aan dagblad Trouw in maart j.l. naar aanleiding van de oorlog in Oekraïne. In deze brief vraagt Fulco zich af of ook het opnemen van wapens verdedigbaar is op grond van de bijbel.

“Ik heb diep respect voor mensen die weigeren de wapens op te nemen en liever sterven dan dat zij een ander mens het leven benemen. Maar het is niet aan ons om te zeggen dat de Oekraïners zich niet mogen verdedigen.” Hij roept ons op om het gesprek aan te gaan en niet langer ‘stillen in den lande’ te blijven.

Eerlijk gezegd bewonder ik zijn moed om in een Open brief dit onderwerp aan te kaarten. Op onze website schrijven wij dat wij een geloofsgemeenschap willen zijn waar de christelijke waarden, zoals deze door Jezus zijn voorgeleefd, zichtbaar worden. Waar werken aan vrede en gemeenschapsbeleving onlosmakelijk verbonden zijn ... Behalve verdraag-

zaamheid en het dragen van eigen verantwoordelijkheid, staan dienstbaarheid aan de naaste, dichtbij en ver weg, en werken aan vrede, bij ons hoog in het vaandel.

De wil is er zeker om onze voeten te zetten op de weg van vrede. Alleen mogen wij onszelf ook afvragen, hoe dan? Waar wordt dit zichtbaar?

Heel actueel is de vraag van vandaag de dag: kunnen wij ons tegen de inzet van militair geweld blijven verzetten als die ingezet wordt om medemensen te bevrijden, te verdedigen en te beschermen tegen onderdrukking, geweld en dood? En het kan ook zo zijn dat het consequent volhouden van geweldloosheid verwordt tot een dogma en ideologie en we daardoor geen oog meer hebben voor de echte nood van onze naasten, voor onze buurlanden en voor de mensen die tot onze vijanden worden gemaakt. Het zijn grote vragen die opgeroepen worden. Het gaat niet alleen om de oorlog in Oekraïne, over de manier waarop de wereldeconomie omgaat met vraag en aanbod, over hoe wij met onze schepping omgaan en hulpbronnen uitputten. Ook dichterbij gaat het om hoe wij in Rotterdam omgaan met al die gezinnen die in de problemen komen door de hoge inflatie en energiekosten, de mensen in het detentiecentrum bij Zestienhoven, scholieren die zonder ontbijt naar school gaan? Voordat we verlamd raken en uit moedeloosheid onze ogen maar sluiten, wil ik wijzen op de tekst bovenaan mijn stukje. We leven in het licht dankzij de liefdevolle barmhartigheid van onze God. Dat verandert onze hele blik op de werkelijkheid, er is meer aan de hand dan menselijke macht en onmacht. Wat wij wel kunnen doen, is met elkaar oefenen in verwondering, over Gods belofte van vrede, leren los te laten, om geheeld te worden en die ervaring te delen met elkaar, in de kringen en gesprekken.

In de Vredesweek zullen we over de grote vragen over vrede en geweldloosheid in gesprek gaan, in de dienst, tijdens de wandeling en de gezamenlijke maaltijd.

Vrede wijst ons de weg!

Henriette van Dunné

Verandering

Het is 14 mei 2022: Groot Overleg. Hierin worden de thema's van verandering aangegeven, namelijk: de basis, de structuur, het bestuur en de ondersteuning.

Het is 1 juli 2022: Ledenvertoeving.

De basis: Dat zijn pastoraat en diaconie, vieringen en diensten, kringen en onderlinge ontmoeting en het doperse gedachtengoed. Deze onderwerpen zijn fundamenteel voor een doperse gemeente.

De structuur: Klein Overleg en Groot Overleg zullen komen te vervallen. In plaats daarvan wordt er een interim kerkenraad geformeerd. De kerkenraad gaat de komende maanden onderzoeken op welke manier de basis in stand gehouden kan worden en wat daarvoor nodig is.

Het bestuur: Peter Appel en Jaap Bes hebben zich kandidaat gesteld om samen met Mark van Nispen het tijdelijke bestuur/kerkenraad te vormen. Jaap Bes heeft zich teruggetrokken. Roelof van Pesch vervangt hem.

De ondersteuning: Door te zorgen voor een goede communicatie met de werkgroepen en commissies wil de kerkenraad de toekomst van de DGR veiligstellen.

Het is 10 augustus: stand van zaken

- De commissie Huisvesting heeft een nieuwe locatie gevonden voor het houden van de kerkdiensten. Het zal de kapel in het gebouw De Heuvel (tegenover de Laurens) worden, na instemming van de leden.
- De stichting Droom en Daad heeft een nieuw arbeidscontract met onze kosteres voorgesteld waardoor zij een groot deel van haar werkzame uren behoudt. De werkgroep Personeel kijkt naar verdere mogelijkheden om haar tegemoet te komen. De werkgroep heeft uit vier sollicitanten de meest geschikte kandidaat gekozen als officemanager, te weten Loek Nijholt.
- De werkgroep Communicatie krijgt te maken met veranderingen ten aanzien van de technische en inhoudelijke kant van de ICT.

- De commissie Toekomst zal na de vakantie opgestart worden. De commissie gaat onderzoeken wat de mogelijkheden zijn voor een gemeente om te overleven in een periode met weinig aanwas van nieuwe leden.
- De werkgroep Diensten zoekt een manier om het afscheid van het gebouw aan de Noordmolenwerf vorm te geven in de dienst van 28 augustus. De eerdergenoemde Loek is, namens de werkgroep, bezig om het preekrooster van 2023 in te vullen.

Emotie

Ieder woelt hier om verandering
 en betreurt ze dag aan dag,
 hunkert naar hetgeen hij zien zal,
 wenst terug 't geen hij eens zag.

(uit: Psalmen en Gezangen voor de Eeredienst 1938)

Namens de kerkenraad,
 Roelof van Pesch

Abcoudse overpeinzingen

Vanuit mijn werkkamer thuis in zomers warm weer wat mededelingen. Nu de kerk per 1 september echt verbouwd gaat worden, hadden wij geen eigen plek en postadres meer als gemeente. Gelukkig is daar nu een oplossing voor gevonden: wij mogen een kamer huren in het pand van Samen 010 aan 't Hang. Dit wordt zowel mijn werkkamer voor de dagen dat ik in Rotterdam ben, als vergaderplek, en in de kast kunnen we de belangrijkste spullen uit de oude kluis opbergen. Een groot deel van de inhoud van de kluis gaat naar het gemeentearchief, waar het altijd toegankelijk blijft voor wie erin wil grasduinen. Ook de post zal naar 't Hang gestuurd worden, waar onze officemanager Loek Nijholt het met enige regelmaat zal ophalen en indien nodig beantwoorden.

De Dopers Contactkring zal hier ook kunnen samen komen. Verder denk ik na over een inloopuurtje, daar leest u in de volgende Werf meer over.

Verder verheug ik mij op onze nieuwe plek om diensten te houden. Het zal zeker wennen zijn en ook het orgel zullen we missen. Aan de andere kant is het een mooie kans om nieuwe tradities te beginnen en nieuwe herinneringen op te bouwen. We gebruiken de kapel van gebouw De Heuvel en er is ruimte om met elkaar koffie te drinken en na te praten. Aan de overkant treffen we de kerkgangers van het Laurenspastoraat en Maaskant Open Grenzen!

Wilma Kievit, onze trouwe officemanager, is bijna met pensioen en was van plan om te gaan genieten van een mooie vakantie. Helaas kwam zij in het ziekenhuis terecht met een nare ontsteking, ze is nu weer thuis. Haar herstel zal nog wel tijd vergen en we zullen op een later moment haar nog een keer in het zonnetje zetten.

Verder leven wij mee met lief en leed van onze leden en belangstellenden, al noemen wij hen niet bij name. De diaconie probeert om mij steeds op de hoogte te houden en ze willen mensen een hart onder de riem steken met een bos bloemen uit de dienst. Soms missen wij wat en dat is verdrietig. Dus aarzel niet om mij te bellen, appen, mailen of schrijven wanneer u behoefte heeft aan een luisterend oor of een bezoek.

Tenslotte heb ik van 19 september tot en met 5 oktober vakantie en aansluitend vier dagen nascholing in Schoorl. Vanaf 10 oktober ben ik weer bereikbaar. In dringende gevallen kunt u contact opnemen met de officemanager, 06-15191643.

Met zusterlijke groet,
Henriette van Dunné

Van de diaconie

Dit jaar heeft de diaconie ervoor gekozen om tweemaal een gift van elk 1000 euro te onttrekken uit het Ank van Eckfonds

Het eerste is een gift aan Donderdag Bijzonderdag waarover Wilma Kievit in dit nummer meer zal vertellen.

Daarnaast maken we met onze tweede gift het mogelijk dat senioren met geringe financiële mogelijkheden uit de volkswijken van Rotterdam na lange tijd een weekje vakantie kunnen genieten.

De bedoeling van het Ank van Eckfonds is, in samenwerking met Samen 010, projecten steunen waardoor kansarme mensen in Rotterdam geholpen worden.

Over Ank van Eck die in 2008 overleed en dit fonds mogelijk maakte in een volgende Werf meer.

In de gezamenlijke zomerdiensten met de Remonstranten collecteerden we ook voor diaconale doelen.

Op **10 juli** voor vakantieactiviteiten voor kinderen van ongedocumenteerden in de Pauluskerk. Dit in de plaats van de vakantieweken die we voorheen in Schoorl voor 2 vluchteling gezinnen financierden.

Op **24 juli** een collecte voor Welkom Onthaal .Dit is een stedelijk netwerk van vrijwilligers die zich inzetten voor vluchtelingen. O.a. de maandelijkse wakes bij Zestienhoven wordt door dit netwerk georganiseerd. Op **7 augustus** collecteerden we voor het project OPstap waarvan Floris Groeneveld , als vrijwilliger bij het project, in deze Werf verslag doet.

Was u niet in de gelegenheid om een van de diensten mee te maken. U kunt aan alle projecten nog bijdragen door geld over te maken op het gironummer van de gemeente onder vermelding van uw gekozen doel.

Namens de werkgroep diaconie

Truida Lokhorst

Even voorstellen:

Kandidaat secretaris kerkenraad

Op 21 augustus is er een Ledenvertoeving waarbij de secretaris van de Kerkenraad benoemd zal worden. Die secretaris wil ik zijn; Roelof van Pesch, 69 jaar oud, met pensioen en ruim in mijn vrije tijd.

De doopsgezinde wereld heb ik leren kennen via wijlen Piet Beun, mijn echtgenoot. Zo kwam het dat ik in de tachtiger jaren, voor de werkgroep Ho-He, onderzoek deed naar de mate waarin doopsgezinde dominees homoseksualiteit als onderwerp in hun preken verwerken. De resultaten heb ik in een voordracht aan de bezoekers van een seminar voor Mennonite Brethren in Toronto gemeld. Zo kwam het dat ik zong in de cantorij van Haarlem en later in die van Rotterdam en liederen zong met begeleiding van Piet op orgel of piano bij de doopsgezinde gemeenten in Breda, Dordrecht en Rotterdam. Tijdens de doopsgezinde wereldcongressen in Calcutta en Bulawayo volgde ik het ladiesprogram. Een aanrader! Tenslotte: zo kwam het dat ik deelnemer werd, en nog ben, aan de gespreksgroep Hillegersberg-Schiebroek.

Tijdens mijn studie Maatschappij Geschiedenis stuitte ik in het gemeente-archief van Rotterdam op de naam Abraham Jacobus van Pesch, doopsgezind predikant te Rotterdam. Het jaartal was 1825. Hij bleek mijn bet-bet-bet overgrootvader te zijn. Mijn vader heette ook A.J. van Pesch. De 'van Peschen' vind je overal in het Doopsgezinde van de zeventiende, achttiende en negentiende eeuw. Ik ben ze in Rotterdam nog niet tegengekomen.

Voor mij voelt de doopsgezinde wereld vertrouwd aan. De DGR lijdt aan ondercapaciteit. Ik heb tijd en wil die inzetten voor de gemeente, zo goed als ik kan.

Roelof van Pesch, 12 augustus 2022

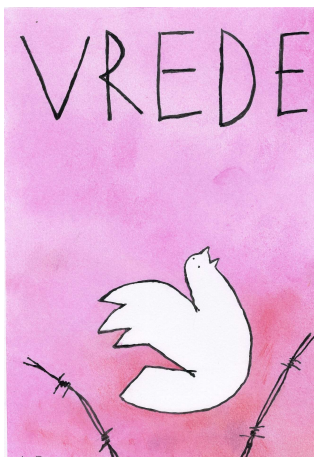
Officemanager reeds benoemd

Vanaf 1 augustus ben ik de nieuwe officemanager bij onze gemeente. Vanwege de ziekte van mijn voorgangster Wilma Kievit ben ik meteen aan de slag gegaan.

Mijn naam is Loek Nijholt en ik woon sinds juni 2021 in Rotterdam (Pendrecht). Ik ben 75 jaar. In 1971 ben ik gedoopt en lid geworden in de Doopsgezinde kerk in Utrecht. Vóór juni 2021 woonde ik 30 jaar in het landelijke Odijk (bij Utrecht), waarvan tot 2016 met mijn in dat jaar overleden vrouw Riet. Ik was bijna 35 jaar mantelzorger voor deze bedlegerige vrouw en heb mij nadien beziggehouden met vrijwilligerswerk. Zo werkte ik 4 jaar in een opvang voor ongedocumenteerden in Utrecht en ik vond het de mooiste baan die ik in mijn leven gehad heb. Ik heb daar Neceline leerde kennen, een Congolese jonge vrouw met een gruwelijk verleden, met wie ik een vader-dochterrelatie ontwikkelde. Ik begeleid haar bij haar nog steeds lopende asielprocedure, ze woont sinds 2018 grotendeels onder mijn dak. Eerder ontfermde ik me over een Roemeense Roma-vrouw met twee kids die ik begeleidde door de Nederlandse bureaucratie. Lucica woont in Rotterdam. Vele decennia kinderloos en dan heb je opeens twee dochters en in totaal drie kleinkinderen!

In Rotterdam heb ik de weg naar vrijwilligerswerk gevonden. Ik werk bij Samen 010 in het Logeerhuis De Buren als slaapwacht en bij het Project Geld en Gezin, waar ik ben gekoppeld aan gezinnen in financieel zwaar weer of erger. Bij het Rotterdams Ongedocumenteerden Steunpunt werk ik in het Project Terugkeer om mensen die terug moeten, kunnen en willen naar hun land te begeleiden bij bijv. het opzetten van een eigen bedrijfje daarginds. Dan werk ik in de Pauluskerk in het Team Aandacht, en tot slot met een klein groepje in de Bibliotheek Rotterdam voor het beschrijven van de Erfgoedcollectie Pamfletten van de Remonstrantse Gemeente uit de 16e t/m 18e eeuw. In de Regio Utrecht ben ik nog steeds bestuurslid van Stichting Gods Werkhof, met als portefeuille het beheer van het cultureel erfgoed. Gods Werkhof was vroeger een slotklooster van de Augustinessen en is nu een conferentieoord op oosterse grondslag. In mijn werkzame leven was ik tientallen jaren archivaris, waarvan de laatste tien jaar als zelfstandige, vandaar.

Er was nog tijd over en zodoende ben ik officemanager geworden bij de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam, die dan wel een moeilijke tijd doormaakt, maar die ik een warm hart toedraag. Ik zie mooie initiatieven en betrokken gemeenteleden bij wie ik me wekelijks meer thuisvoel.

Vredesweek 2022

zondag 18 sept. t/m zondag 25 sept.

het thema is dit jaar: Generatie Vrede

Tijdens de Vredesweek van 2022 brengt PAX **Generatie Vrede** samen om het gevoel van onmacht in deze onzekere tijden om te zetten in hoop

Van Jemen en Palestina tot Zuid-Soedan en inmiddels ook op ons eigen continent in Oekraïne: oorlog en geweld raakt mensen overal ter wereld. Gewapend conflict drijft miljoenen mensen op de vlucht, maakt ongelijkheid groter en werkt de klimaatcrisis in de hand. De oorlog in Oekraïne laat ons des te meer beseffen dat vrede geen vanzelfsprekendheid is, maar een gezamenlijk project waar élke dag aan moet worden gebouwd. Zeker in een tijd waarin de wereld om ons heen snel verandert, nieuwe dreigingen op ons afkomen en grote vraagstukken over veiligheid op tafel liggen. **Het is nu belangrijker dan ooit dat de Generatie Vrede van zich laat horen!**

Generatie Vrede verenigt burgers die in actie willen komen voor vrede, over grenzen en dwars door verschillen in huidskleur, gender en klasse heen. Van de generatie die zich nog herinnert hoe mensen massaal de straat op gingen tegen kernwapens, tot een nieuwe generatie jongeren

die zich steeds meer zorgen maken over hún toekomst. De vredesbeweging anno 2022 verbindt jong en oud in een gezamenlijke missie voor een vreedzame wereld.

Wij organiseren, in samenwerking met deelnemers van het Laurensbeeraad, diverse activiteiten in Rotterdam, waar je bij kunt zijn:

zondag 18 september, een kerkdienst

rondom het thema in onze kerk, voorganger is Henriette van Dunné
aanvang 10.15 uur in gebouw de Heuvel

woensdag 22 september: een vredeswandeling

waarbij aan het eind (weer) de vredesvlag wordt gehesen
vertrekpunt en tijd wordt later bekend gemaakt

vrijdag 23 september: een maaltijd in het Steiger

met aan tafel discussie n.a.v. een artikel van Fulco van Hulst over vrede en geweldloosheid.

*het Steiger staat op het Hang naast het gebouw van Samen 010
start is om 17. uur, aanmelden bij Truida: wetlokni@xs4all.nl*

elke vrijdag het wekelijkse Coventry gebed

daar moet je toch wel eens bij willen zijn; de woorden die daar gesproken (en gebeden vooral) worden zijn nog steeds en onverminderd actueel. Maar ook het feit dat dit gebed zoveel jaar na de 2^e wereldoorlog nog wekelijks wordt georganiseerd dwingt ons respect af!

Vrijdags om 12.30 Laurenskerk/zijkapel, gratis toegang. Vooraf wordt de kerkklok geluid.

wie gaat vrijdag 23 september mee? Laat het me (Ineke) weten: joustra-bergh@hotmail.com

vredeswerkgroep, Henriette van Dunne, Ineke Joustra, Marijke Haisma en Truida Lokhorst

Generatie Vrede (overgenomen van internet)

Op een dag is het zover, dan word je met u aangesproken. Dat is het moment waarop je een wissel bent overgegaan, je bent geen jongere meer maar een volwassene. En daar blijft het niet bij. Als in de bus iemand voor je op staat is het onomkeerbare ogenblik daar, je behoort tot de generatie van ouderen. Zo schuiven we steeds een plaats op in ons leven.

De tijd waarin we geboren worden geeft kleur aan de verschillende generaties, met alle generalisaties en naamgevingen die daarbij horen. Ben je voor de oorlog geboren, dan hoor je bij de stille generatie. Die bestaat uit harde werkers die hun zielenroerselen voor zich houden. Net na de oorlog dienden de babyboomers zich aan. In hun jonge jaren zorgden ze voor bevrijding en emancipatie, inmiddels zijn ze mondige ouderen geworden. Na de babyboomers sprongen we direct door naar de laatste letters van het alfabet. Generatie X, Y en Z dienden zich aan, elk met hun eigen kenmerken. Generatie X was jong in de jaren tachtig, een tijd met veel werkloosheid. Generatie Y (de millennials) maakte de opkomst van het internet mee en Generatie Z (geboren na 2000) kent de wereld niet anders dan als een onzekere, zieke, vette matrix met bubbels, influencers en juice-kanalen. In al die jaren is één gedachte dezelfde gebleven, wil je toekomstbestendig zijn, betrek dan de nieuwe generatie erbij. Welk product je ook wilt slijten en welk ideaal je wilt toezingen. Want veranderingen komen vooral van jongeren. Elke generatie gaat opnieuw met dezelfde levensvragen aan de slag vanuit de aanname dat de vorige generatie het net niet goed heeft gedaan. Jongeren laten ons de contouren zien van de nieuwste antwoorden op levensvragen. De Vredesweek smeedt dit jaar een geheel nieuwe generatie. Wij van PAX gaan tegen de stroom in. We willen muren tussen generaties en scheidslijnen doorbreken. En dat is hard nodig, met deze vreselijke oorlog in Europa waarvan we de gevolgen nog niet goed kunnen overzien. Het is tijd voor een Generatie Vrede; een coalitie van generaties die het over een ding eens is: wij willen vrede. Oud en beproefd én nieuw en nog in ontwikkeling, dat willen we bij elkaar brengen in Generatie Vrede. De tekening van Len op de voorpagina van deze krant zet de toon dit jaar. De vredesduif is getransformeerd tot een kwetterend tuitervogeltje zonder olijftak. Laten we ons ongeremd uitspreken voor vrede. Deze liturgiekrant is bedoeld als bron van inspiratie om Generatie Vrede van munitie te voorzien (een soort geestelijke wapenrusting) zodat we de menselijke neiging om

echte wapens op te nemen kunnen weerstaan en de vrede kunnen uitroepen, waar dan ook, voor wie dan ook. Het is tijd voor een Generatie Vrede; een coalitie van generaties die het over een ding eens is: wij willen bouwen aan rechtvaardige en inclusieve vrede.' Generatie Vrede - geboren in de Vredesweek van 2022...welkom!

Marja de Groot, Job van den Assem, Sanneke Brouwers , Tom Mikkers, Anje de Heer en Jan Zwart.

De ark van Karlijn

Op een zomerse zondag scheepten wij in op de Rotterdam voor een reis naar de Noordkaap. Jolanda, mijn zorgvriendin en ik. Als zeeman heb ik alle kappen ter wereld gerond, behalve die meest noordelijke.

Dat het vooruitgeschoven ijkpunt meestal in regen gehuld is, mocht mij niet weerhouden.

Jolanda had voor een koopje een extra pakket bemachtigd, waarin naast de fooien voor de hut-steward, ook gratis drankjes waren opgenomen. Voordat we in de sluis bij IJmuiden lagen, had zij aan de bar op het open achterdek al drie glazen witte wijn naar binnen gekeild.

'Ben je nu al aan de zuip Mam,' apten haar dochters met nauw verholten jaloezie.

De eerste haven die we dinsdag vroeg in de ochtend aan zouden lopen heette Eidfjord, Wij passeerden een onstuimige waterval die de ervoor gelegen boerderij in nevelen hulde. Tijdens het aanleggen riep Jolanda, 'ze schieten op me.' Het bleek dat de trossen aan wal geschoten werden, die vervolgens door Noren in gele hesjes rond de bolders werden belegd.

's Middags laat voer de Rotterdam door de Fjord terug naar zee. Charmante Karlijn, onze Cruise Director, voorzag met haar warme microfoonstem onze tocht door de peilloos diepe vaargeul van commentaar. We ontdekten besneeuwde rotspieken met dennenbossen aan de voet, afgewisseld door onregelmatige stukken grasland en boerderijen.

Na Skjolden, waar we een excursie maakten naar de hoogste bergpas van Europa, was het eindelijk zover: 'De Noordkaap.'

De touringcar vertrok om half tien. Een goede gok zo bleek, want voor de toeristen in de bus van acht uur hulde de Kaap zich nog in dichte mist.

Maar wij troffen het. Boven de groene zee, aan de voet van de loodrecht uit het water opstijgende grijsbruine rotspunt hingen mysterieuze mistflarden. Boven ons welfde een diepblauwe hemel.

Ademloos werden Jolanda en ik deel van het panorama rondom.

Daarna stonden er twee vaardagen op het programma. Waarvan we de dag grotendeels doorbrachten op het inmiddels zo vertrouwde achterdek.

Ook Cruise director Karlijn maakte daar nu en dan zonder badge een tussenstop. Een gewone hartelijke meid, zo bleek. Met een gouden stem. Dag in dag uit op zee. Zo kwamen de sterke verhalen los. Een jonge binnenvaartschipper vertelde hoe hij zijn tanker keer op keer naar Antwerpen loodste, in opdracht van een Rotterdamse ondernemer die vroeger met zijn vader een kustvaartrederij runde. 'Vader en zoon,' zei ik 'Breek me de bek niet open.'

'Vertel, vertel,' zei de schipper gretig.

'Ooit deed ik als werfmanager een bakkie op hun kantoor aan de vijver. Een telefoon rinkelde; de vader nam op, luisterde en zei tegen zijn zoon: 'Er is een kapitein dood in zijn kooi gevonden. Bel jij zijn vrouw even.' De zoon vond zijn ouwe beter geschikt om de trieste mare door te bel-len, maakte ik op uit de woordenwisseling tussen de twee mannen. Na verloop van tijd haalde de vader gedecideerd een doosje lucifers tevoorschijn en duwde mij drie vuurstokjes in de hand.

Na twee ervan doormidden te hebben gebroken zei hij naar zijn zoon wijzend, 'Wie van ons tweeën de langste trekt, belt.'

'Wat een anekdote,' zei de schipper. 'Die ga ik de zoon helpen herinneren.'

Na deze cruise ontmoet ik hem.'

En zo stoomden wij voort. Van de 'alle dag kerk' via een 'cruise jackpot' over de 'Noorse Weg naar Geluk,' een praatje van traven director Karlijn op het World Stage in de midscheeps.

Ook op de gasten aan boord kwam ik niet uitgekeken. Een scala aan schepselen. Naast de doorsnee cruisegegangers, veel wijdbeens lopende ouderen, leunend op een wandelstok. Sommigen bewogen zich voort in een rolstoel, anderen liepen achter een rollator. Jonge Amerikanen met obesitasbuiken tuften luidruchtig door de gangen op hun scootmobiel. Van elk soort mensentype bleek er wel een aan boord te zijn.

'Het lijkt hier de drijvende ark uit het "Grote Boek wel,' bedacht ik.

'De ark van Karlijn.'

Cees van der Jagt 9 aug 2022

Herinneringen aan onze Vermaning

Nu we (voorlopig) afscheid nemen van ons kerkgebouw is dit een goed moment om wat herinneringen op te schrijven. De gehele periode dat onze Gemeente gebruik maakte van dit gebouw heb ik meegemaakt: wij kwamen in oktober 1951 in Rotterdam wonen, ik was toen één jaar jong, dus ik herinner me niets van de viering en het toneelstuk bij de ingebruikname (ik was er vermoedelijk niet bij).

Voor de kinderen speelde alles zich af in het bijgebouw: we kwamen eigenlijk alleen voor de

kerstviering en het paasspel in de kerkzaal. Als kleuter ging ik naar de “Westhill”, de zondagsschool, die door verschillende vrijwilligers werden gegeven. We zaten als kleinsten in de twee zaaltjes, die op de begane grond waren (de huidige predikanten-kamer en wat nu de ontmoetingsruimte is: dat was toen nog een echte kamer, van de gang afgescheiden door een muur). We zaten op de kleine houten krukjes, waarvan er misschien nog een enkel exemplaar is. Naarmate je ouder werd

verhuisde je naar andere ruimtes boven: de consistoriekamer en de op-perzaal. En soms ging ik ook wel mee in de “grote mensen” dienst, naast mijn ouders in de zijbank aan de Haagse Veer zijde. Heel indrukwekkend: dominee, Kerkenraad, Oude Dienst en College van Collectanten: allemaal

in het zwart (veel zelfs in jacquet) en nog maar weinig vrouwen daarbij. Ik heb onder de preken steeds alle ramen en alle vierkanten in het plafond en vooral ook de orgelpijpen geteld. (maar ik weet nu niet meer hoeveel het er zijn). In die tijd zaten er wel honderd mensen in de 'gewone' diensten; op hoogtijdagen nog veel meer.

Hoewel er heus wel e.e.a. is aangepast aan nieuwe ideeën is er in het bijgebouw ook heel veel nog hetzelfde gebleven, zoals de entree van het bijgebouw, de gangen en de trap naar boven en ook de kosterwoning. Over koster gesproken: de eerste kosteres was mevrouw Vicarie, samen met haar man. In mijn herinnering heel oude mensen, altijd geheel in het zwart gekleed. Na hun afscheid kwam mevrouw Visser, met haar man en kinderen Piet en Trudy. Niet meer zo heel oud, maar toch wel mensen die bij mij respect afdwongen. Daarna volgden nog Corrie, Nellie, Sjoerd en Conny, ieder met een eigen karakter en uitstraling.

In de eerste jaren stond onze kerk in een grote kale vlakte (bestraat met

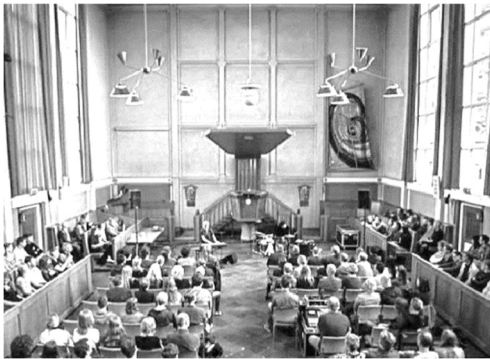
kinderhoofdjes) tussen Pompenburg, het spoorviaduct, het Stokviswater en het Haagse Veer, in gebruik als parkeerterrein, waar je op zondag als je goed keek wel een enkele auto kon ontwaren. We hadden zelf ons eigen parkeerterrein: iets verhoogd tov de omliggende straat, met een oprit en een afrit. Op dat parkeerterrein werd in de jaren 60 het jeugdhuis "Opopoin" gebouwd: een iets luxere uitvoering van een houten bouwkeet. Bij elkaar gespaard met oude kranten.

(helemaal ? dat zal wel niet). Inmiddels was ik middelbare scholier en nam ik enthousiast deel aan het toen zeer bloeiende jeugdwerk. Vooral de zaterdagavonden met eerst oefenen met het Gospelskoor in de kerkzaal en dan sociëteit Cave Canem in het jeugdhuis: eerst programma en dan dansen op grammofonplaten. De volgende ochtend braaf in de kerkdienst en dan koffiedrinken bij WienerWald in de Lijnbaan. Of op de brommer naar één van de ouderlijk huizen. Het was een geweldige tijd! In die tijd ook: een TV-uitzending van een doopdienst met wel 10 of meer dopelingen (o.a. mijn zus Anneke en Dick en Christien Duhoux-Rueb). Actie voor een waterpomp in Paraguay (initiatief Jet Visser) met o.a. een bazar, auto's wassen en een musical. Catechisatie met Ds. Hilverda en later Ds Siccama.

Op het kerkplein ook altijd vertrek en terugkomst van de zomerkampen. Zo langzamerhand raakte de directe omgeving van de kerk bebouwd, eerst met de appartementen langs het Haagse Veer en daarna ook de hoge flats aan de Jacobsstraat en de Pompenburg en de replica Delftse Poort.

Toch staat daar nog steeds onze Vermaning, een beetje stoer als je van de waterkant af kijkt, maar ook eenvoudig en bescheiden tussen de nieuwere grote en hoge gebouwen. Aan de buitenzijde zal niet zo veel veranderen. Stichting Droom&Daad wil wel het pleintje omvormen tot een vriendelijker verblijfsruimte, maar daar zal toch vooral de burgerlijke Gemeente voor moeten zorgen. Wel zal vermoedelijk de voorgevel een wat opener en luchtiger aanzien krijgen.

De kerkzaal: die zal echt veranderen. De kerkzaal met zijn hoogte, met

de vele ramen en met zijn strakke, eenvoudige, koele en toch (althans voor mij) vertrouwde uitstraling. De banken gaan eruit en de preekstoel. De vloer zal worden vervangen. Maar het orgel blijft: gelukkig ziet ook St. D&D de waarde van dit kwalitatief uitstekende orgel, dat hopelijk in de Muziekwerf ook tot zijn recht zal komen. Het orgel,

dat er moest komen op wens van en betaald door enkele Gemeenteleden, omdat men toen vond dat het oorspronkelijk geplande eenvoudiger orgel geen recht zou doen aan deze mooie ruimte. Het grote zeil ("De Winden Gods"), gemaakt door gemeenteleden, zal niet terugkomen na de verbouwing: we zullen proberen het over te dragen aan een andere Doopsgezinde Gemeente. De beide beeldjes aan weerszijden van de preekstoel zullen, als het lukt, wel een plaats krijgen ergens in het gebouw.

De kerkzaal ook waar we vreugde en droefheid vierden. Naast de gewone diensten en die op hoogtijdagen ook rouw en trouwdiensten. Bij voorbeeld de huwelijksdienst en de beide afscheidsdiensten voor Anneke en Ger. De plaatopname van het Gospelkoor en met zang van de hele Gemeente op de achterkant. Kinderopdracht van onze jongens. Mijn

eigen doopdienst. Bevestiging en intrede van ds Ted Ages. Afscheid van kosteres Nellie, organiste Martine. En natuurlijk de jubileumvieringen van het gebouw zelf: 40 jaar, 50 jaar en ook nog 60 jaar. Heel veel toneelspelen van kinderen en jeugd, maar ook wel van volwassenen. En bijeenkomsten en maaltijden in het kader van Vluchtelingen of Vredesweek.

Ten slotte nog wat over het onderhoud. Toen hij nog jonger was heeft mijn vader veel geklust (vooral schilder- en timmerwerk). Maar het meeste werk gedurende de langste periode is natuurlijk gedaan door Edward Eberwijn. Toen dat voor hem moeilijker werd namen Ineke en ik de regie over van de klusdagen. Doch net als met de andere activiteiten speelde ook hier de teruggang in beschikbare vrijwilligers capaciteit ons parten. Uiteindelijk was dat de belangrijkste drijfveer om het gebouw te verkopen.

We zijn de gemeenteleden tijdens en na de oorlog dankbaar dat ze er voor gezorgd hebben dat er, na de verwoesting van de oude Vermaning, een nieuw gebouw werd gerealiseerd in achteraf gezien toch best wel korte tijd. Een gebouw, waarin wij al die jaren Gemeente konden zijn. Een gebouw met een eigen karakter, hinkend op twee gedachten: doopsgezinde traditie in kerkgebouwen, maar wel met een moderner uiterlijk, gebruik makend van de technieken en materialen van die tijd. Een móóie kerk? Nou nee, maar wel óns Gemaal, ónze Kerk, waar het goed Gemeente-zijn was. Ik hoop van harte dat na de verbouwing er toch nog iets over zal blijven van het eigen karakter van de zaal en dat we er dan ook nog onze vieringen kunnen houden. En genieten van muziek en van het orgel.

Gerben Joustra, augustus 2022

De Familie Leaman in Rotterdam in 1979 en 2022

In 1979 kwam er gedurende een halfjaar geregeld een Amerikaans gezin in onze kerk.

Hij, David Leaman (werd 24 april 2020 85 jaar), was als arts een half jaar verbonden aan het Dijkzigt Ziekenhuis. Met zijn vrouw Jean en hun drie dochters:

Gretchen, Heidi en Erika woonden ze in een woning aan de Tjaskerlaan 47. Ik ben diverse malen bij hen op bezoek geweest om Jean te leren kantslossen. Zelf woonde ik toentertijd aan de Wilgenhoek in Capelle aan den IJssel en fietste dan

heen en weer van mijn flatwoning naar hun woning in Schiebroek. Dat was een flinke fietstocht. Ik werd altijd hartelijk ontvangen door Jean en het waren hele fijne bijeenkomsten, waarbij we elkaar veel te vertellen hadden en ook serieus kantslosten.

Nadat ze weer naar de Verenigde Staten teruggereisd waren, hebben we (vooral via kerstkaarten) jaarlijks contact gehouden.

Bezoek van Gretchen Leaman en haar echtgenoot Randy Brandt en hun twee zonen Caleb (17) en Timothy (15) op 13-4-2022

Op 16 maart 2022 werd ik verrast met een e-mail van Gretchen, de oudste dochter van Jean en David. Gretchen is in de voetsporen van haar vader getreden. Zij werkt in het ziekenhuis.

Zij schreef dat ze met haar man en zonen naar Nederland wil komen in de week van 11 april, de week voor Pasen, om hun zonen Nederland te laten zien. In Rotterdam het stadscentrum met enkele kerken en het Erasmus MC, waar hun grootvader een half jaar had gewerkt. Destijds was Gretchen 13 jaar. Voor Rotterdam hadden ze een middag en avond tijd ingepland, 's middags het Centrum en 's avonds Schiebroek.

We spraken af op woensdag 13 april en ontmoetten elkaar in de hal van het Centraal Station om 13 uur.

Vanaf het grote voorplein gingen we eerst richting Remonstrantse kerk, maar sloegen snel linksaf om door de Korte Lijnbaan en langs het Stadhuis naar de Doopsgezinde Kerk te gaan. Zij lopend en ik op de scootmobiel.

We gingen om het bijgebouw heen en kwamen zo op het plein met de ingang van de kerk, waar een foto gemaakt moest worden van het gezin voor de kerkdeuren.

Ze vonden het heel jammer dat we niet naar binnen konden, maar ondanks dat kregen de jongens enkele verhalen te horen over het verblijf van hun moeder met haar ouders in Rotterdam in 1979.

Vandaar liepen we door de Oppert naar de Laurenskerk, die door de familie bezichtigd werd, terwijl ik buiten in de schaduw bleef wachten.

Van de Laurenskerk gingen we op weg via de Meent naar de Lijnbaan.

Halverwege de Lijnbaan kwamen we de Poffertjeskraam tegen. Omdat de jongens die nog nooit hadden gegeten werd er besloten ze te proberen. Dat bleek een goede keuze te zijn. De poffertjes waren heerlijk vond iedereen. Op de Lijnbaan kwamen Gretchen en Randy kennissen tegen, die met ons meeliepen over de Lijnbaan en door de Oude Binnenweg naar de Westersingel en langs de Remonstrantse Kerk. Daar sloegen we rechtsaf en liepen we naar de

spiegelwand van het nieuwe depot van Museum Boymans-van Beuningen. Daar verlieten de kennissen ons om hun eigen weg verder te gaan.

Wij liepen door in de richting van het Erasmus MC, wat Gretchen eigenlijk niet meer herkende. Het is in die ruim 40 jaar ook wel erg veranderd van Dijkzigt Ziekenhuis naar Erasmus Medisch Centrum.

Ik heb geprobeerd uit te leggen waar vroeger de ingang was met de schuine helling ervoor en dat nog steeds de hoofdingang op de eerste etage ligt, wat aan de achterkant met de parkeergarage lijkt op de begane grond vanwege de ligging daar tegen de Westzeedijk aan.

Eva Obbes

Waar zijn ze gebleven??

antwoord / reactie op het stukje in de Werf, van juni 2022. Pagina 20.

Beste Marijke,

"De tijd is voorbij gevlogen. Van oktober 2020 tot nu (juni 2022) ."

Je eindigt met de woorden.:

"Hoe kan het dat de jongere leden weggaan uit de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam. "

Over de laatste zin zit ik na te denken. Bedoel je alle jeugd in het algemeen ,of bedoel je het vertrek van "de drie jonge meiden ".

Van dat laatste vertrek heb ik nooit iets begrepen. Wij zitten te springen om (jonge) mensen en dan ineens zijn ze vertrokken,

naar de burens nog wel. Naar Dordrecht .

DIT MOET EEN MISVERSTAND zijn, dit moet recht gezet worden, die drie jonge mensen moeten DV weer bij ons terug komen.

We missen de dames, dat is waar!

Ik hoop op betere tijden,

ik hoop op hun terugkeer.

Gieneke Kruisinga

Aan wie het antwoord weet

In de Werf van juni j.l. stelt Marijke Haisma als afscheidnemende coördinator een vraag aan de gemeente.

Waarom vertrekken jonge mensen uit Rotterdam? Wat zou ik dat antwoord graag weten maar ook horen van die “vertrokken” mensen . Natuurlijk weet ik dat de start van de nieuwe organisatie voor Marijke en 3 Doopsgezinde zusters teleurstellend is verlopen en zij zich hebben teruggetrokken. Het was de reden om mij tijdelijk op een open plek in het bestuur/ Klein Overleg in te zetten. Jammer maar waar. Toch wil ik de vraag van Marijke wat breder trekken. Zolang ik in de gemeente actief ben , en dat is meer dan 40 jaar, heb ook ik gezien dat kinderen en jonge mensen zich niet meer of uitsluitend op andere plekken dan in de zondagse diensten laten zien. Dat betekent niet altijd dat ze weg zijn maar we zien ze gewoon niet meer. Dat geldt trouwens ook voor heel veel oudere leden.

Om de contacten tussen jong en oud te behouden deden een aantal van de oudere leden mee aan de kliederkerken, de rattenavonden, het organiseren van een event of anders ingevulde kerkdiensten. Het heeft niet mogen baten want de vergrijzing is een feit.

Ik kan de vraag van Marijke dus niet beantwoorden.

In de Werf van April nodigde ik jong en oud uit eens wat te laten horen. Onder de titel Gehoord, Gezien, Gelezen stelde ik die vraag in de hoop dat ook als we elkaar niet lijfelijk ontmoeten we toch aan het samen gemeente zijn kunnen bijdragen. Geen reacties helaas

En dan.....in deze Werf gelukkig wel.

Lees wat Floris Groeneveld doet in het project OpStap. Wij collecteerden ervoor in de dienst van 7 augustus maar deze “oudere jongere” voorheen lid van de groep ratten brengt zo het doopsgezind zijn in praktijk.

Dus....aan ieder die een antwoord heeft op de vraag van Marijke KLIM IN DE PEN of liever nog LAAT GEWOON EENS IETS VAN JE / U HOREN.

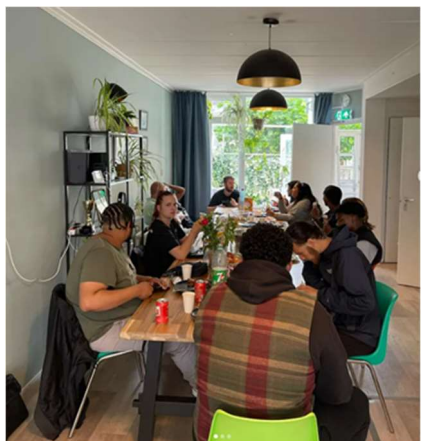
Truida Lokhorst

OPstap

Twee jaar geleden was er een radiospotje op NPO 1 van Kansfonds waarin ze vertelden dat we in Nederland 12 000 dak en thuisloze jongeren hebben en daar geld voor waren aan het inzamelen. Ik wilde hier altijd wat mee doen en besloot geld over te maken en te bellen. Ik ben met diverse initiatieven in contact gebracht door mensen van Kansfonds. Ook had ik bedacht dat ik de jongeren wel een stage in mijn bedrijf kon aanbieden en wie weet dat we daardoor ook woonruimte konden regelen. Beetje naïef misschien. Zo raakte ik in deze corona tijd ook online in contact met Anna van OPstap (dit is een project van stichting Mara). Anna werd na mijn verhaal geïrriteerd en zei dat ik er echt niets van begreep, ik stelde toen voor om zelf stage te komen lopen. Zo gezegd zo gedaan. Ik ben naar een lunch bijeenkomst gegaan.

Ok ik kwam dus voor het eerst in de hectiek terecht en wat was het een ervaring. Jongeren die elkaar steunen waar de levenskracht van af spat. Tegelijkertijd veel hebben meegemaakt, vaak ook veel stress en niet of nauwelijks mensen vertrouwen. Bij opstap mogen ze even ademhalen. De jongeren die al wat langer er bij zijn zie je een beter bestaan opbouwen en de andere jongeren inspireren. Ik liep de deur uit aan het einde van de middag en was mijn hart aan deze jongeren verloren. Nu ben ik bijna elke week bij de activiteiten van OpStap betrokken.

Bij Opstap Rotterdam wordt de ene week op maandag een uitgebreide lunch georganiseerd waar de jongeren lekker kunnen eten en met elkaar en de vrijwilligers kunnen praten of gewoon even niks hoeven en ze even

lekker alleen maar mogen zijn. Het idee is een veilige omgeving met andere jongeren en mensen die je met een duwtje misschien de goede kant op kunnen helpen. De andere week wordt er een activiteit georganiseerd, dit varieert van paintballen naar een spelletjesavond.

Dit doen we nu 1 keer per week, we zijn met een plan bezig om het Voel je thuis Huis te gaan creëren, waar we in de toekomst misschien wel elke dag de deur kunnen opengooien. Waar ze hulp kunnen krijgen, workshops kunnen volgen of gewoon even kunnen neer ploffen. Dit idee zijn we aan het uitwerken. Als iemand hier meer van wil weten dan kun je me bellen en ik vertel je graag meer hierover.

Floris Groeneveld

Donderdag, Bijzonderdag

Er zijn veel Rotterdamse kinderen van wie de ouders niet de financiële middelen hebben om met ze op vakantie te gaan of leuke activiteiten met ze te doen. Voor deze kinderen organiseren wij gratis uitstapjes tijdens de schoolvakanties, met een leuk, gezond, educatief, maar bovenal gevarieerd programma.

Met onze enthousiaste vrijwilligers bezorgen we de kinderen elke donderdag en vrijdag tijdens de schoolvakanties een leuke dag.

De kinderen van de 'Donderdag Bijzonderdag' zijn tussen de 6 en 10 jaar oud en de kinderen van de 'Vrijdag Xtra Bijzonderdag' tussen de 11 en 14 jaar.

De eerste helft van 2021 konden we vanwege de coronamaatregelen geen activiteiten organiseren, maar in de zomer werden er gelukkig versoepelingen aangekondigd. Vanwege de onzekerheden en beperkingen kozen we ervoor om voorzichtig te beginnen met 4 dagen in de zomervakantie in plaats van de gebruikelijke 12 dagen. Ook in de herfstvakantie gingen we met beide groepen op pad: de donderdaggroep ging naar Diergaarde Blijdorp en de vrijdaggroep naar Jump XL. Helaas golden er in de kerstvakantie weer strengere maatregelen en moesten we de activiteiten afzeggen. Toch hebben we tijdens de coronaperiode vooral geleerd te focussen op wat wél kan. Zo hebben we samen met onze vrijwilligers voor 21 kinderen leuke goodiebags samengesteld met daarin spelletjes en iets lekkers. Dankzij ons project Sint voor Kint konden we ook een cadeaubon van de Intertoys meegeven, zodat de ouders zelf een sinterklaascadeau konden kopen voor hun kinderen.

Wilma Kievit

Een wereld van verschil gemeenteweekend 2022

Dit vrolijke plaatje moet toch een uitnodiging zijn om met drie deelnemende gemeenten

op 8 en 9 oktober naar Fredeshiem af te reizen .

De taken onder de voorbereidingsgroep zijn verdeeld en het beloofd een mooi weekend te worden.

Aanmelden kan nog bij Marijke Haisma

marijkehaaisma@hotmail.com of 06-20828223.

De prijzen nog 1x vermeld:

1 persoonskamer 147,00 per persoon

2 persoonskamer 127,00 per persoon

kinderen voor de helft van de prijs

Truida Lokhorst

De wereld omgekeerd

Als de aarde omgekeerd is
zijn de zeeën niet meer diep,
worden bergen diepe dalen
zegt de muis niet langer: Piep.
Vliegen vogels in het water,
zwemmen vissen naar de zon,
zijn er nergens ongemakken
pech is dan de levensbron!

Als de wereld omgekeerd is
voelen boeven zich heel wel.
Brave Hendrik moet oppassen
hij belandt snel in een cel.
Feesten is een bron van treurnis
weg is alle pret en lol,
festivals ogen verlaten
kerken zijn nu juist bomvol

Vijanden zijn dikke vrienden
vrienden worden kluisenaar.
Niets is langer nog voorspelbaar
wat gewoon was is nu raar.
Rijk is arm en tóch tevreden
klimaatprobleem ? in geen geval
boeren zijn voortaan minister
Rutte werkt nu in hun stal.

Alles, alles is nu anders
de wereld staat echt op z'n kop.
'k Zet , ik hoef niet na te denken
alles toch maar weer RECHTOP

Truida Lokhorst

Onze gemeente:

Predikant

Ds. Henriette van Dunné

06-27042422

Voorzitter

predikant@dgotterdam.doopsgezind.nl

Mark van Nispen voorzitter@drotterdam.doopsgezind.nl
Boekhouder
Peter Appel boekhouder@drotterdam.doopsgezind.nl
Secretaris
Roelof van Pesch secretaris@drotterdam.doopsgezind.nl

Werkgroepen

Communicatie	Bob v.d. Vijver	06 - 33149300
Personeel	Tjitske Gelderloos	06 – 11085389
Diaconie	Marijke v.d. Vijver	06 - 28488760
Diensten	Freekje Wethmar	0180 -317728

Ledenadministratie

Loek Nijholt officemanager@drotterdam.doopsgezind.nl
Adres: Hang 10 Rotterdam

Inhoudsopgave

Over de diensten.....	pag.3
Vrede is de weg.....	pag.4 en 5
Verandering.....	pag.6 en 7
Abcoudse overpeinzingen.....	pag.7 en 8
Van de diaconie.....	pag.9
Even voorstellen.....	pag.10 en 11
Vredesweek.....	pag.12 t/m 14
De ark van Karlijn.....	pag.15 en 16
Herinneringen aan onze vermaning.....	pag.17 t/m 20
Bezoek van de fam. Leaman.....	pag.21 en 22
Waar zijn ze gebleven ?.....	pag.23
Aan wie het antwoord weet.....	pag.23 en 24
Opstap.....	pag.24 en 25
Donderdag, Bijzonderdag.....	pag.26
Een wereld van verschil.....	pag.27
De wereld omgekeerd.....	pag.28
Onze gemeente.....	pag.29
Inhoudsopgave, colofon.....	pag.30

De volgende Werf verschijnt half november. Kopij vóór 4 November naar werf@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Colofon

De Werf, jaargang 60, nummer 5

De Werf is het blad voor mededelingen en contact van de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam. Het blad verschijnt vanaf nu 4 of 5 maal per jaar.

Redactie: werkgroep communicatie: bestuur DG Rotterdam